

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10965/2024
30.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Наташа Јовановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Лесковцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Лесковцу Гжрр 795/23 од 26.02.2024. године, у седници одржаној 30.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Лесковцу Гжрр 795/23 од 26.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Лесковцу Гжрр 795/23 од 26.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гжрр 795/23 од 26.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу Прр1 114/23 од 18.08.2023. године, у ставу првом изреке, којим је усвојен тужбени захтеви и обавезана тужена да тужиоцу, на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року утврђене у поступку стечаја Ст 69/10 који се води пред Привредним судом у Лесковцу, исплати 117.548,65 динара, од чега на име главног дуга 47.124,54 динара, са законском затезном каматом од 15.09.2017. године као дана подношења тужбе до исплате. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка саржано у ставу другом изреке првостепене пресуде тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 94.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажног решења о трошковима парничног поступка донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, побијајући га због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажна одлука о трошковима парничног поступка донета је применом чл. 153, 154, 163. и 165. ЗПП, након оцене другостепеног суда да тужиоцу припада право на накнаду трошкова парничног поступка за састав тужбе 13.500,00 динара, за заступање тужиоца од стране пуномоћника адвоката на три одржана рочишта по 18.000,00 динара (54.000,00 динара) и за састав жалбе 27.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате сходно члану 277. Закона о облигационим односима.

Ревизијом тужиоца се, с позивом на погрешну примену материјалног права, оспорава одлука о трошковима парничног поступка. По оцени Врховног суда, одлука о трошковима парничног поступка као споредног потраживања, не представља правно питање од општег интереса, нити правно питање које би се разматрало у интересу равноправности грађана. То није питање које изискује ново тумачење права или усклађивање судске праксе.

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници дозволи одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, па је на основу члана 404. ЗПП Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима парничног поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија тужиоца није дозвољена. Чињеница да је одлука о трошковима поступка побијаним другостепеним решењем преиначена, не утиче на дозвољеност ревизије, јер се дозвољеност ревизије не цени према одредби члана 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 55/14) односно новелираној одредби члана 403. став 2. тач. 2. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**